

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/10/2016
Identifikačné číslo spisu: 2014200920
Dátum vydania rozhodnutia: 08.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2014200920.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: 1/ C., 2/ E., obaja zastúpení JUDr. Milanom Čápkom, advokátom, so sídlom Grösslingova 6-8, Bratislava proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, Kollárova 8, 917 02 Trnava, za účasti ďalších účastníkov: 1/ K., 2/ G., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2014/022506/PaHo zo dňa 7. novembra 2014, konajúc o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/242/2014-86 zo dňa 16. júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/242/2014-86 zo dňa 16. júna 2016 p o t v r d z u j e .

Žalobcom a ďalším účastníkom konania právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom č. k. 14S/242/2014-86 zo dňa 16.06.2016 Krajský súd v Trnave žalobu žalobcov zamietol a žalobcom a ďalším účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

1.2 Predmetom konania v danej veci je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2014/022506/PaHo zo dňa 07.11.2014, ktorým rozhodnutie stavebného úradu Obce Baka č. 169/2011-017 zo dňa 23.06.2014 o dodatočnom povolení stavby rodinný dom pre stavebníka K. V. na parc. č. 214/3 k. ú. V. potvrdil a odvolanie žalobcov v 1/ a 2/ zamietol.

1.3 Krajský súd námietku žalobcov 1/ a 2/, že postupom prvostupňového správneho orgánu im bola odňatá možnosť oboznámiť sa s podkladmi súvisiacimi s dodatočným povolením čiernej stavby a vzniesť relevantné pripomienky a námietky v konaní vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko z pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že Oznámenie Obce Baka o opätovnom začatí konania podľa § 88a

stavebného zákona o dodatočnom povolení stavby bolo vydané dňa 14.03.2014, doručené žalobcovi v 1. rade 14.04.2014 a žalobkyni v 2. rade 16.04.2014, voči ktorému boli podané námietky a pripomienky len zo strany žalobcov dňa 14.04.2014, spísané 10.04.2014 a následne doplnené žalobcom v 1. rade dňa 20.06.2014, v ktorom žalobca v 1. rade nežiadal o predĺženie lehoty na podanie ďalších námietok z dôvodu, že by sa nemohol oboznámiť s podkladmi súvisiacimi s dodatočným povolením stavby. Oznámenie o opätovnom začatí konania o dodatočnom povolení stavby bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcov dňa 02.04.2014, ktorý v 7 dňovej lehote ani neskôr v cca dvojmesačnej lehote nepodal žiadne námietky, ani pripomienky voči predmetnému oznámeniu, ani nepožiadaval o predĺženie lehoty na podanie námietok a pripomienok z dôvodu, že by sa nemohol oboznámiť s podkladmi súvisiacimi s dodatočným povolením stavby a vo veci bolo vydané prvostupňovým správny orgánom rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby dňa 23.06.2014, po uplynutí lehoty na podanie námietok a pripomienok poslednému účastníkovi konania. Krajský súd zároveň uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ v konaní o dodatočnom povolení stavby nepodávali všetky podania len prostredníctvom ich právneho zástupcu.

1.4 Za nedôvodnú považoval krajský súd aj námietku žalobcov, že v konaní nebol preukázaný súlad s verejným záujmom spočívajúci v dodržaní odstupových vzdialeností a zachovania pohody bývania, nakoľko mal za to, že žalovaný a aj prvostupňový správny orgán dostatočne odôvodnili, prečo nie je možné dodržať umiestnenie rodinného domu pôvodného stavebníka p. K. V. na žalobcami namietanú odstupovú vzdialenosť 7 m, s ktorým právnym odôvodnením sa súd stotožnil.

1.5 Krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku žalobcov, že žalovaný sa nevysporiadal s tvrdením, že v danom prípade bol povinný vykonať posúdenie požiarnej bezpečnosti na pokyn nadriadeného orgánu a uvedené vyjadrenie nespĺňa charakteristiku nezávislého posúdenia požiarnej bezpečnosti susediacich stavieb, nakoľko podľa stanoviska Ministerstva vnútra SR, Prezídium hasičského záchranného zboru, č. PHZ-OPP42014/001238 zo dňa 05.06.2014, obidve stavby sú jednoduchými stavbami a podľa § 25 ods. 4 zákona o ochrane pred požiarmi nepodliehajú výkonu štátneho požiarneho dozoru a Okresné riaditeľstvo hasičského záchranného zboru v Dunajskej Stredě nie je dotknutým orgánom v stavebnom a kolaudačnom konaní, keď z technickej správy protipožiarnej bezpečnosti stavby vyplýva, že posudkom stanovené materiály a nátery sú dostatočné. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že práve žalobcovia prestavbou mlyna svojim ochranným pásmom požiarnej ochrany zasahujú aj plánovanú stavbu rodinného domu K. V., ktorý uskutočnil všetky potrebné protipožiarne opatrenia na plánovanej stavbe.

1.6 Krajský súd uviedol, že predmetným rozhodnutím stavebný úrad dodatočne povolil už vykonané stavebné práce a určil stavebníkovi K. V., ktorý už nie je vlastníkom stavby podmienky na dokončenie stavby na základe ním predloženej projektovej dokumentácie. S ohľadom na písomné vyjadrenie nového vlastníka stavby p. G. U., že nemieni vykonať stavbu podľa vydaného stavebného povolenia, nechce pokračovať v tejto stavbe na podklade nového stavebného povolenia, resp. ani nehodlá požiadať o zmenu tejto stavby pred jej dokončením, súd vyhodnotil námietky žalobcov ako neopodstatnené.

2.

2.1 Vo včas podanom odvolaní sa žalobcovia domáhali, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/242/2014-86 zo dňa 16.06.2016 zmenil tak, že žalobe žalobcov vyhovie, alternatívne, aby napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

2.2 Žalobcovia považovali rozhodnutie krajského súdu za nedostatočne odôvodnené, nepreskúmateľné a arbitrárne, nakoľko súd sa nedostatočne vysporiadal s v žalobe uvádzanou argumentáciou žalobcov, t.j. s odňatím možnosti konať, s nesprávnym právnym posúdením a nedostatočným zistením skutkového stavu. Časť odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu, týkajúcu sa písomného vyjadrenia nového vlastníka o tom, že nemieni pokračovať v dokončení stavby považovali žalobcovia za celkom nepatričnú, nakoľko toto vyjadrenie nie je nijakým spôsobom právne relevantné či záväzné.

3.

3.1 Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov 1/ a 2/ písomne nevyjadril.

4.

4.1 Ďalší účastníci sa k odvolaniu žalobcov 1/ a 2/ vyjadrili písomnými podaniami zo dňa 31.08.2016. Pán K. V. uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a náležite odôvodnený. Vzhľadom na nepríjemnosti a prekážky, ktoré mu žalobcovia permanentne od roku 2010 nastolili rozhodol sa pre nevybudovanie rodinného domu a pre predaj nového pozemku. Nový vlastník pozemku pán G. U. vo svojom podaní opätovne uviedol, že nemieni vykonať stavbu podľa stavebného povolenia vydaného predchádzajúcemu vlastníkovi a ani pokračovať v tejto stavbe na podklade nového stavebného povolenia. Napadnutý rozsudok krajského súdu považoval za správny, pretože vzhľadom na všetky okolnosti prípadu rozhodnutím žalovaného nemôžu byť žalobcovia na svojich právach ukrátení. Poukázal na skutočnosť, že na inkriminovanej stavbe sa nepokračuje a ohľadom stavebného povolenia neboli z jeho strany iniciované žiadne zmeny.

5.

5.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 1 OSP).

5.2 Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

5.3 Podľa § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

5.4 Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

5.5 Podľa § 245 ods. 1 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúmané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup.

5.6 Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

5.7 Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

5.8 Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový

stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

5.9 Podľa § 88a ods. 1 stavebného zákona ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

5.10 Podľa § 88a ods. 4 stavebného zákona v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

5.11 Podľa § 88a ods. 7 na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

5.12 Podľa § 140 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

5.13 Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

5.14 Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5.15 Najvyšší súd Slovenskej republiky z pripojeného administratívneho spisu zistil, že prvostupňový správny orgán (Obec Baka) svojím rozhodnutím zo dňa 23.04.2014 v zmysle § 88 ods. 4 stavebného zákona vydal dodatočné povolenie stavby „Rodinný dom“, ktorý je jednopodlažný objekt bez podpivničenia a bez obytného podkrovia, s napojením stavby na verejný vodovod, verejnú sieť NN, na verejný plynovod, kanalizačnou prípojkou na izolovanú nepriepustnú žumpu na pozemku parc. č. 214/3 katastrálne územie V., stavebníkovi K. V., bytom XXX XX Baka č. XXX, ktorým povolil už vykonané stavebné práce. Stavebný úrad týmto rozhodnutím určil podmienky na dokončenie stavby primerane podľa ust. § 88a) ods. 4a) a § 66 stavebného zákona.

5.16 Na základe odvolania žalobcov 1/ a 2/ vydal žalovaný (Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky) dňa 07.11.2014 rozhodnutie č. OU-TT-OVBP2-2014/022506/PaHo, ktorým rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a odvolanie žalobcov 1/ a 2/ zamietol. Žalovaný k odvolacím námietkam žalobcov, týkajúcim sa § 3 ods. 2 správneho poriadku o postupe v súčinnosti s účastníkmi konania uviedol, že komplikáciu s nazretím do spisu (z dôvodu jeho predloženia na okresnú prokuratúru) nepokladá za dôvod na zrušenie rozhodnutia. C. ako odvolateľ nazrel do spisového materiálu na obci Baka dňa 20.06.2014, čím mu obec ako stavebný úrad zabezpečila realizáciu práva v zmysle § 14 správneho poriadku. K problematike nazerania do spisov účastníkom konania žalovaný v rozhodnutí uviedol, že ak nazrie do spisu samotný účastník konania, hoc aj zastupovaný advokátom, nepovažuje za pochybenie správneho orgánu, keď rešpektuje právo primárneho nositeľa. K námietkam týkajúcim sa umiestnenia stavby žalovaný v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že pri situovaní stavby prihliada správny orgán na jednotlivé špecifiká. V prípade ak by stavebný úrad nútil stavebníka p. K. V. umiestniť dom na odstupovú vzdialenosť 7m od okien z obytných miestností budúceho rodinného domu odvolateľov, znamenalo by to znevýhodnenie stavebníka. K námietke týkajúcej sa požiarnej bezpečnosti susediacich stavieb žalovaný uviedol, že zo stanoviska Ministerstva vnútra SR, Prezídia Hasičského a záchranného zboru pod č. PHZ-OPP4-2014/001238 zo dňa 05.06.2014 vyplýva, že obe stavby sú jednoduchými stavbami a podľa § 25 ods. 4 zákona o ochrane pred požiarmi nepodliehajú výkonu

štátneho požiarneho dozoru. Ak by podliehali, nesúhlasné stanovisko k stavebnému eventuálne územnému konaniu by bolo vydané na stavbu, ktorá svojim požiarne nebezpečným priestorom zasahuje na vedľajšiu stavbu. Žalovaný uviedol, že v danom prípade zasahuje do požiarneho priestoru odvolateľ s manželkou a nemožno chcieť od stavebníka, aby predkladal ďalšie projekty protipožiarnej bezpečnosti stavby.

5.17 Proti rozhodnutiu žalovaného podali žalovaní 1/ a 2/ žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, ktorú Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 14S/242/2014-86 zo dňa 16.06.2016 ako nedôvodnú zamietol.

6.

6.1 Odvolací súd v danej veci posudzoval odvolaním žalobcov napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/242/2014-86 zo dňa 16. júna 2016, ktorým krajský súd žalobu žalobcov zamietol.

6.2 Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočne právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a obmedzí sa iba na doplnenie svojich právnych názorov.

6.3 Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu o dodatočnom povolení stavby upravenom v § 88a stavebného zákona.

6.4 Predpokladom začatia stavebného konania podľa § 88a <. a nasl. stavebného zákona je zistenie stavebným úradom, že stavba, jej zmena, resp. jej časť, bola postavená, resp. sa začala stavať bez stavebného povolenia, alebo v zákonom stanovených prípadoch bez splnenia si ohlasovacej povinnosti, alebo v rozpore s ním, pričom stavebný úrad začne aj z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania a ostatnými predpismi.

6.5 Účelom konania o dodatočnom povolení stavby je následné zhojenie závažnej chyby, ktorou je prvotné vedomé ignorovanie zákona zo strany stavebníka pod podmienkou preukázania skutočnosti, že ďalšia existencia nepovolenej stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami, pričom dôkazné bremeno je na vlastníkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2012, sp. zn. 6Sžp/6/2011).

6.6 Pri stavbách postavených bez stavebného povolenia, alebo v rozpore s ním, je stavebný úrad povinný vždy najskôr skúmať, či takúto stavbu nemožno dodatočne povoliť. Ak zistí súlad s verejnými záujmami, stavbu môže dodatočne povoliť, inak nariadi stavbu odstrániť. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. apríla 2011, sp. zn. 8 Sžo/125/2010 zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, č. vyd. 5/2012, publ. č. 101/2012, s. 69).

6.7 Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 88a stavebného zákona upravuje jednak postup vlastníka nepovolenej stavby a jeho povinnosti a jednak postup stavebného úradu pri nepovolených stavbách. Z odsekov 1 a 2 vyplýva, že dôkazné bremeno preukázať, že ďalšia existencia nepovolenej stavby alebo stavby uskutočňovanej v rozpore so stavebným povolením nie je v rozpore s verejnými záujmami, spočíva na vlastníkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. Vlastník stavby na základe výzvy stavebného úradu si sám a na vlastné náklady musí zaobstarat' všetky potrebné doklady, t. j. rozhodnutia, stanoviská a vyjadrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obce. Verejným záujmom sa v

tejto súvislosti rozumejú záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a pod. Posúdenie súladu s nimi vykonáva stavebný úrad ako príslušný prvostupňový orgán štátnej správy. Musí posúdiť najmä súlad s platnou územnoplánovacou dokumentáciou z hľadiska súladu s funkčným využitím, určené záväzné limity a regulatívy, ktoré vykonáva obec. Rozsah požadovaných dokladov nie je taxatívne vymedzený, ale stavebný úrad pri ich určení vychádza predovšetkým z ustanovenia § 126 stavebného zákona, ktoré sa týka ochrany zložiek životného prostredia a iných osobitných záujmov podľa toho, o aký druh stavby ide, na aký účel sa má stavba užívať, ktoré záujmy budú stavbou dotknuté, kde je stavba umiestnená, či sú v predmetnom území vyhlásené ochranné pásma, a pod.

6.8 Z podkladov spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu žalovaného, je zrejmé, že správne orgány v posudzovanej veci na základe skutkových zistení dospeli k záveru, že pre dodatočné povolenie stavby boli splnené zákonné podmienky a k takému záveru dospel aj krajský súd.

6.9 Pokiaľ žalobcovia 1/ a 2/ namietali, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu nie je dostatočne presvedčivé, najvyšší súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003, v odôvodnení ktorého sa ústavný súd podrobne venoval náležitostiam odôvodnení súdnych rozhodnutí. V odôvodnení uviedol, že: „Ústavný súd uznáva, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Vyjadruje to aj znenie § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podľa ktorého v odôvodnení rozsudku uvedie súd podstatný obsah prednesov, stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov správal, prečo nevykonal i ďalšie dôkazy, a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil. Takéto odôvodnenie musí obsahovať aj rozsudok opravného (odvolacieho) súdu (§ 211 OSP). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.“

6.10 Najvyšší súd SR k aplikácii ustanovenia § 6 Vyhlášky č. 532/2002 Z. z. Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky z 8. júla 2002, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie (ďalej len „vyhláška č. 532/2002 Z. z.“), ktoré upravuje požiadavky na odstupové vzdialenosti medzi stavbami, ktoré vytvárajú medzi sebou voľný priestor uvádza, že tieto vzdialenosti sú regulatívom, ktorý zohľadňuje konkrétne podmienky výstavby vyplývajúce z požiadaviek urbanistických, architektonických, životného prostredia, hygienických, veterinárnych, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, požiadaviek na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania. Zachovanie pohody bývania je z veľkej časti podmienené naplnením všetkých uvedených požiadaviek. Pri posudzovaní otázok zachovania pohody bývania, ktoré sú nad rozsah uvedených požiadaviek a sú spravidla občianskoprávneho charakteru, napr. narušenie súkromia, tienenie pozemku, obmedzenie výhľadu, a pod., treba postupovať podľa § 137 stavebného zákona. Odstupové vzdialenosti medzi rodinnými domami, ktoré vytvárajú medzi sebou voľný priestor, sú kritériá pre vzdialenosti medzi stavbami a od spoločných hraníc pozemkov upravené v § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. Minimálna vzdialenosť 7.0 m, pri ktorej ešte môžu byť v protihľých častiach stien rodinných domov umiestnené okná všetkých miestností a okná obytných miestností, je odstupom, ktorý musí byť vždy rešpektovaný, pokiaľ nepôjde o umiestňovanie stavby v stiesnených územných podmienkach podľa § 6 ods. 4 a 5 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. Ustanovenie § 6 ods. 3, 4 a 5 musí byť aplikované obdobne ako pri ostatných stavbách vždy spolu s obecnou požiadavkou uvedenou v § 6 ods. 1. Súčasne je vždy

potrebné vyhodnotiť možnosti zastavania susedných pozemkov s cieľom vytvárania rovnocenných podmienok pre umiestnenie susedných stavieb a tiež možnosti údržby stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia. Aplikovať ustanovenie § 6 ods. 4 a ods. 5 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. možno iba v stiesnených podmienkach, ktoré je potrebné špecifikovať v závislosti na vyhodnotení daností konkrétnej lokality a vlastností stavebného pozemku v zmysle § 5 citovanej vyhlášky. Stiesnené pomery môžu vyplývať napr. z nevhodnej polohy pozemku, jeho tvaru, veľkosti, základových pomerov, konfigurácie terénu, jeho sklonu a orientácie k svetovým stranám, z negatívneho vplyvu už existujúcej okolitej zástavby, prípadne ochranných pásiem alebo iných obmedzení vyplývajúcich z osobitných predpisov (napr. ochrana zelene) a pod. Podľa ods. 4 možno znížiť vzdialenosť protihľých stien rodinných domov až na 4,0 m s vylúčením umiestnenia okien obytných miestností v častiach týchto stien. Z hľadiska zatienenia sa podľa príslušnej STN posudzujú iba obytné miestnosti rodinných domov. V preskúmvanej veci bol vypracovaný svetlotechnický posudok autorizovaným stavebným inžinierom C. dňa 21.06.201, zo záveru ktorého vyplynulo, že budúci rodinný dom na pozemku parc. č. 214/5 nebude navrhovanou stavbou zatienený z dôvodu orientácie k svetovým stranám a z dôvodu dostatočnej vzdialenosti stien s oknami z obytných miestností od hraníc pozemku. Byt v navrhovanej stavbe rodinného domu na pozemku parc. č. 214/9 spĺňa požiadavky stanovené v STN 73 4301 Budovy na bývanie čl. 4.2.1, všetky obytné miestnosti budú preslenné 5 hodín denne, čo je viac ako hygienické minimum 1,50 hodiny denne a viac ako je pri viac izbových bytoch doporučené 3 hodiny denne. Susedná budova na pozemku parc. č. 78 v prípade jej prestavby na budovu na bývanie oknami z miestností s trvalým pobytom osôb orientovanými k navrhovanej stavbe, nebude touto navrhovanou stavbou obmedzená z hľadiska denného osvetlenia ani z hľadiska preslennia, t.j. nebude zatienená z dôvodu jednopodlažnej výstavby s výškou hrebeňa strechy 5,80 m nad korunou cesty.

6.11 Najvyšší súd je názoru, že ustanovenie § 6 ods. 4 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. je nevyhnutné vykladať v spojení s § 6 ods. 1 predmetnej vyhlášky, ktoré okrem iných požiadaviek uvádza, že vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať „požiadavky na denné osvetlenie a preslennie a na zachovanie pohody bývania“. Práve táto požiadavka je účelom zákonom určeného odstupu stavieb. Zachovanie pohody bývania v stiesnených územných podmienkach vylučuje vzájomné umiestnenie okien v protihľých častiach stien tak, aby sa susedia navzájom nerušili pohľadom do svojich obytných miestností, ak vzdialenosť medzi rodinnými domami je menej ako od 7 m do 4 m, čo je povolené zákonné rozpätie ex lege pre tento právny režim stiesnených územných podmienok. Umiestnenie okien obytných miestností iba zo strany jedného rodinného domu nevedie k tejto zákonom vylučujúcej interakcii. Pokiaľ teda stavebník v danom prípade neumiestnil na svojom rodinnom dome okná smerom k stavbe žalobcov 1/ a 2/ tak rozpor s uvedeným zákonným ustanovením nie je.

6.12 Osadením stavby stavebníka od hranice pozemku parc. č. 214/6 je 2,405 m (vzdialenosť od stavby žalobcov parc. č. 78 je 4,375 m), vzdialenosť pravého zadného rohu stavby od hranice pozemku parc. č. 214/6 je 2,38 m (vzdialenosť od stavby na poz. parc. č. 78 je 4,97 m), vzdialenosť pravého predného rohu stavby od miestnej komunikácie (zo strany vjazdu na pozemok) parc. č. 502/2 je 4,00 m, vzdialenosť stavby od hranice pozemku parc. č. 214/5 bude 2,39 m. Stavebník vzhľadom na orientáciu okien obytných miestností navrhovaného rodinného domu k pozemku parc. č. 78 tieto zmenil v súlade s vyhl. č. 532/2002 Z. z. Pokiaľ ide o odstup stavieb, resp. preslennie a zachovanie pohody bývania, odvolací súd poznamenáva, že v zmysle citovaného ustanovenia § 6 ods. 1 vyhl. č. 532/2002 Z. z., „vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať požiadavky na denné osvetlenie a preslennie a na zachovanie pohody bývania“ a ustanovenia § 6 ods. 4, veta po bodkočiarku, „v stiesnených územných podmienkach možno vzdialenosť medzi rodinnými domami znížiť až na 4 m, ak v žiadnej z protihľých častí stien nie sú okná obytných miestností“. Vlastníci susediacej nehnuteľnosti majú vzájomne rovnaké postavenie. Nie je možné, aby vlastník jednej nehnuteľnosti musel zabezpečiť vzdialenosť 7 m len na ťarchu svojho pozemku tak, ako si to predstavovali žalobcovia. Preto táto námietka žalobcov je právne irelevantná.

6.13 Čo sa týka nezávislého posúdenia požiarnej bezpečnosti susediacich stavieb, najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že obe stavby sú jednoduchými stavbami a podľa § 25 ods. 4 zákona č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarmi, nepodliehajú výkonu štátneho požiarneho dozoru a Okresné riaditeľstvo

Hasičského a záchranného zboru v Dunajskej Strede nie je dotknutým orgánom v stavebnom a kolaudačnom konaní. V prípade, ak by stavby podliehali štátnemu požiarnejmu dozoru, nesúhlasné stanovisko k stavebnému alebo územnému konaniu by bolo vydané na stavbu, ktorá svojím požiarne nebezpečným priestorom zasahuje na vedľajšiu stavbu. V preskúmvanej veci však do požiarneho priestoru zasahujú žalobcovia.

6.14. Podľa názoru najvyššieho súdu námietky žalobcov 1/ a 2/ vznesené v odvolaní neboli spôsobilé ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Odvolanie žalobcov 1/a 2/ neobsahuje žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa krajský súd nebol vysporiadal a ktorými by žalobcovia preukázali konkrétne porušenie alebo ohrozenie svojich subjektívnych práv, alebo preukázali, že neboli splnené zákonné podmienky pre postup v zmysle ustanovenia § 88a stavebného zákona, a že by správne orgány v konaní o dodatočnom povolení stavby pri vykonávaní a hodnotení dôkazov, či odôvodnení rozhodnutia porušili ustanovenia zákona č. 71/1976 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (§ 140 stavebného zákona).

7.

7.1 Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok žalobcov 1/ a 2/ odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 OSP rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/242/2014-86 zo dňa 16.06.2016 potvrdil ako vecne a právne správny.

7.2 Podľa § 491 ods. 1 zákona NS SR č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti OSP pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7.3 Podľa § 492 ods. 2 zákona NR SR č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, odvolacie konania podľa piatej časti OSP začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V tomto prípade začalo odvolacie konanie pred 01.07.2016, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval podľa ustanovení OSP.

7.4 O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP. Neúspešným žalobcom náhradu trov konania nepriznal a žalovanému ako aj pribratému účastníkovi konania náhrada trov zo zákona neprináleží.

7.5 Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.